

напътствия. Да, наистина, човек трябва да се пази от лошия случай. Да се пази, разбира се, разумно, без да става страхливец. Но да предвижда всичко, да действа разсъдливо и смело, да се бори упорито и самоотвержено против тиранията на владетелите и техните алчни придворни, управители, са новини и поддръжници.

— И главното, — додаде след като помълча замислен известно време Кир, — да търпиш — нито да избързваш, нито да закъсняваш. Обмисляй и върши всичко на време — в това е сигурният успех.

„Да“, повтори в ума си Орфей, „нито да избързваш, нито да закъсняваш“.

Двамата другари стояха дълго, загледани в морската шир, посипана от златожълтия пращец на луната, и уговаряха пътуването до града на трите реки, откъдето Орфей щеше да поеме за своя роден край. Едно още не беше решил Кир — дали да тръгнат само двамата с Орфея, или да вземат и Траян. Орфей настояваше да вземат и своя по-малък приятел, и се чудеше, защо Кир мисли за такива прости неща. Но Кир възрази. В една малка лодка да пътуват трима души по такава река — това може да усъмни някои от съгледниците, ако ги забележат. А двама души — нищо.

И след като си легна, дълго още Орфей не можа да заспи и все си мислеше за приказките на старата, за напътствията на Кир и за пътуването по голямата река. На сутринта излязоха на риболов. Но този ден те отидоха много надалече от острова и спаха на срещния бряг в запустяла рибарска хижа. Тази хижа беше покрита с прогнила шума и през широките пролуки се виждаха малки звездни късчета от чистото небе. Цяла нощ в краката на младите уморени рибари се препъваха едри, дръзки плъхове, но момчетата не им обръщаха